

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»
НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

УНІВЕРСИТЕТ
Короля Данила

ЕСТРАДНО-ВОКАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО: ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА

Матеріали
II Всеукраїнської науково-практичної конференції

4 червня 2024 року

Івано-Франківськ – 2024

УДК 784/785(082)

Е 86

Естрадно-вокальне мистецтво: історія, теорія, практика : матеріали ІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Івано-Франківськ, 4 червня 2024 року). Івано-Франківськ : Редакційно-видавничий відділ ЗВО «Університет Короля Данила». 2024. 171 с.

Рекомендовано до друку науково-методичною ЗВО «Університет Короля Данила» (протокол № 8 від 10 червня 2024 року).

У збірнику опубліковано матеріали ІІ Всеукраїнської науково-практичної конференції «Естрадно-вокальне мистецтво: історія, теорія, практика», яка відбулася 4 червня 2024 року.

© Університет Короля Данила, 2024

ЗМІСТ

<i>Бовсунівська Наталія Миколаївна,</i> МИКОЛА МОЗГОВИЙ: ПОРТРЕТ НА ТЛІ ЕПОХИ.....	8
<i>Бурда Юліана Ігорівна,</i> СТОРИНКАМИ ВІДРОДЖЕНОГО ФЕСТИВАЛЮ-КОНКУРСУ «ЗОЛОТІ ТРЕМБІТИ ІМЕНІ БОГДАНА-ЮРІЯ ЯНІВСЬКОГО»	11
<i>Вислюк Марія Василівна,</i> ЗВУКОЗАПИСИ ГЕОРГІЯ МАТВІЇВА У КОНТЕКСТІ ЖАНРОВО- СТИЛЬОВИХ ТЕНДЕНЦІЙ СУЧАСНОГО БАНДУРНОГО МИСТЕЦТВА	14
<i>Гуса Оксана Андріївна,</i> ЯГЕЛЛОНСЬКІ НАСТАНОВИ У КОМПОЗИЦІЯХ ІГНАЦІЯ ЯНА ПАДЕРЕВСЬКОГО.....	17
<i>Губа-Плоскіна Алла Володимирівна,</i> МУЗИКОТЕРАПІЯ І ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИЙ ПРОЄКТ З ПОДОЛАННЯ СТРЕСОВОСТІ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ.....	20
<i>Гусар Дзвіна Олексіївна,</i> СПОСОБИ ВТІЛЕННЯ ХУКІВ У КОМПОЗИЦІЇ ALYONA ALYONA & JERRY NEIL «TERESA & MARIA», ПРЕДСТАВЛЕНІЙ НА ЄВРОБАЧЕННІ-2024.....	23
<i>Дем'янець Ігор Йосипович,</i> ХОРОВА ШЕВЧЕНКІАНА АНДРІЯ ГНАТИШИНА	26
<i>Дубровіна Ірина Володимирівна,</i> ЗАКАРПАТСЬКИЙ КРАЙ В ТВОРЧОСТІ ОЛЕКСАНДРА ОЛЕСЯ.....	29
<i>Карась Ганна Василівна, Пан Лун,</i> Ф'ЮЖН ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВИХ СТИЛІВ ЯК ОЗНАКА СУЧАСНОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ.....	34
<i>Кметюк Тарас Васильович,</i> ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ПЕРШОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В УКРАЇНІ З ПІДГОТОВКИ ЕСТРАДНИХ ВИКОНАВЦІВ	38
<i>Королик Леся Євстахіївна,</i> ФЕСТИВАЛЬНИЙ РУХ ПІД ЧАС ВІЙНИ: ФОРМИ, НАПРЯМКИ, ТЕНДЕНЦІЇ	42

5. Матвіїв Г. В. Альбом «Вхід». URL:
https://www.youtube.com/watch?v=LzEuXVguNiM&list=OLAK5uy_mq1G0aH5N6u06-E2evZjzRaL05KHWftpM&ab_channel=GeorgiyMatviyiv-Topic

6. Матвіїв Г. В. Альбом «На краю». URL:
https://www.youtube.com/watch?v=uBIQdiOJYgE&list=OLAK5uy_mpFz-I-_QiSQttHiLmp2111sJfLSzE5CM&ab_channel=GeorgiyMatviyiv-Topic

7. Матвіїв Г. В. Альбом «Новий погляд». URL:
https://www.youtube.com/watch?v=n3xvY5E1BPs&list=OLAK5uy_lBj74xqKafAk_mCsTJgj9MS1abCtshazo&ab_channel=GeorgiyMatviyiv-Topic

8. Резніченко Л. Місце Георгія Матвіїва як композитора і виконавця в сучасному музичному просторі. «Музичний твір у перетині сучасних інтерпретаційних процесів. Матеріали наук.-практ. конф. Дніпропетровська академія музики ім. М. Глінки. Дніпро, 2022. С. 21–24.

*Гуса Оксана Андріївна,
кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри музикознавства
та методики музичного мистецтва,
Тернопільський національний педагогічний університет
ім. В. Гнатюка,
м. Тернопіль, Україна*

ЯГЕЛЛОНСЬКІ НАСТАНОВИ У КОМПОЗИЦІЯХ ІГНАЦІЯ ЯНА ПАДЕРЕВСЬКОГО

Життя і композиторська та виконавська творчість І. Падеревського втілювали порубіжжя Польщі від XIX на XX ст., а громадська і політично-організаційна діяльність митця презентували його як одного з будівничих Другої Речі Посполитої 1918–1939 рр. Особливо варто відзначити композиторську творчість, яка загально ігнорувалася в оцінках геніального артиста і яскравого діяча культури, хоча в останні десятиріччя цей доробок митця все більше привертає увагу дослідників.

Біографія І. Падеревського пов'язана з Україною. Закономірно припустимим з огляду на інтерес майстра до південнопольського творчого ареалу, історично насиченого українським впливом. У пресі критики називали І. Падеревського «новим Шопеном», «королем піаністів», «вродженим генієм» і

дискутували щодо його походження: деякі вважали митця українським піаністом, проте більшість наполягала на його польському корінні [3, с. 169].

Восени 1889 р. І. Падеревський виступав з концертами у Галичині, наступного року в прусській Польщі, а в 1891 р. розпочав свою кар'єру на Британських островах, даючи концерти у Лондоні.

Першу і єдину оперу композитора «Манру», працювати над якою митець почав у 1893 р., було завершено в 1901 р. Її українська прем'єра відбулася у Львові в 1901 р., де вона була дуже добре прийнята глядачами та музичними критиками. Через різні причини композитор отримав дуже багато різнобічних оцінок у пресі [1].

У 1914 р., напередодні Першої світової війни, І. Падеревський став всесвітньо відомим піаністом. Кульмінацією композиторської творчості митця було написання ним патріотичного гімну «Гей, білий орел!» («Hej, Orle Biały!») 1917 р., текст про створювану на той час в Північній Америці польську армію також належить композиторові [2, с. 43]. Композиторська і виконавська творчість І. Падеревського, відомого представника своєї країни, у поєднанні з покликом патріотичного серця спонукали митця долучатися чи не до кожної з національних, соціальних і культурно-мистецьких подій, серед яких святкування у 1910 р. 500-річчя перемоги під Грюнвальдом та 100-річчя від дня народження Ф. Шопена за його ініціативою і щедрим меценатством. Саме завдяки І. Падеревському в Кракові встановили пам'ятник Грюнвальдській битві. Із цією подією пов'язане виголошення митцем однієї з перших його публічних промов, що засвідчило його роль як провідника думок своїх співвітчизників з усіх регіонів Польщі та з-за кордону.

Сьогодні у контексті вивчення постаті І. Падеревського вельми суперечливим постає українське питання, особливо коли йдеться про нього як політика. Та все ж Україна – бодай територіально – від самого початку відігравала особливу роль у біографії митця. Народився він у 1860 р. родинному маєтку Курилівці на Поділлі. На цвинтарі в Житомирі поховані його батько й сестра. Знаковим для творчого шляху І. Падеревського був Львів – серце тогочасної Польщі. Саме у цьому місті в 1887 і 1889 роках піаніст дав свої перші концерти. Та справжня популярність прийшла до нього у червні 1902 р. на сцені Скарбківського театру після тріумфальних гастролей світом. А в 1910 р. під час відзначення 100-річчя від дня народження Ф. Шопена музиканта зустрічали вже як національного героя і гідного наступника великого Фридерика. Через два роки І. Падеревський став почесним доктором Львівського університету (цим званням його удостоєно 11 разів) та почесним громадянином міста Львова. Символічно, що у 2012 р. у цьому місті відбувся Перший міжнародний фестиваль

«Відкриваємо Падеревського». І найважливіше, що ця подія отримала продовження та відбувається вже втретє [180]. Помер митець у 1941 р. в Нью-Йорку. І. Падеревський був похований на Арлінгтонському цвинтарі у Вашингтоні, а в 1992 р. труну з його прахом перевезено до Польщі і поміщено в соборі Івана Хрестителя у Варшаві.

А вже у 1973 р. в Кракові створено Центр документації польської музики XIX і XX століть Ігнація Яна Падеревського.

Підсумовуючи оповідь про біографію І. Падеревського, констатуємо такі важливі моменти:

– життєві кроки видатного митця віддзеркалили історію польської нації, причому в її дотичності до українських коренів, тобто у прямому втіленні сарматистських літературно-музичних тенденцій у переломленні ягеллонства в концепції Другої Речі Посполитої з усіма достоїнствами і вадами цього національного бачення ягеллонства;

– через історичний збіг обставин показовою є «американізація» його національних устремлінь, спрямована на позанаціональні (і позаслов'янські) настанови стосовно розширення міжнаціональних єднань;

– щире шанування І. Падеревським ягеллонських символів Польщі, зрозуміло, в дусі Ю. Підсудського, в аспекті політичної і військово-дипломатичної вагомості Великої Польщі, без спеціального згадування про литовську та українську участь, що в поєднанні із «суто шляхетським польським» уявленням про Ф. Шопена і баченням його національної місії відтворює цю політичну логіку, яку закладено у концепцію «незалежної Польщі» у 1918–1939 рр.

Зазначене вище стосується І. Падеревського як людини буттєвої і громадянсько затребуваної, тобто психологічно досить автономної стосовно творчих виявів. Інколи ці дві персони (буттєва і творча) в одній особі мають дещо дисгармонійне, а то і конфліктне.

Список використаних джерел

1. Ignacy Jan Paderewski. Polityk i wirtuoz. URL: <https://www.polskieradio.pl/39/156/artukul/717989,ignacy-jan-paderewski-polityk-i-wirtuoz> (дата звернення: 01.02.2023).

2. Krochma A. Król Pianistów w Świecie Polityki. Międzynarodowe obchody poświęcony życia i działalności Ignacego Jana Paderewskiego. Kronika naukowa. Krakow, 2019. S. 450–454.

3. Piber A. Droga do sławy: Ignacy Paderewski w latach 1860–1902. Warszawa : Państwowy Instytut Wydawniczy, 1982. 677 s.